

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

กรณีศึกษา : ประชาชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ราตรี
สรียา

คุณระสุข
ดอกบัวกลาง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2551

ใบรับรองสารนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีศึกษา: ประชาชนในเขต
พระนคร กรุงเทพมหานคร

เสนอโดย รัตรี คุระสุข

สรียา ดอกบัวกลาง

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ วิชาเอก การจัดการ โครงการ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ สุดจิต นิมิตกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชำนาญ ปิยวนิชพงษ์)

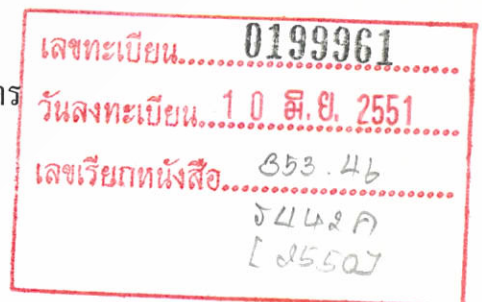
.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(อาจารย์ สุดจิต นิมิตกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เบญจมาภรณ์ อิศรเดช)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผศ.ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

วันที่ 26 เดือน ส.ค. พ.ศ. 2551

หัวข้อสารนิพนธ์	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
ชื่อผู้เขียน	กรณีศึกษา : ประชาชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ราตรี คุระสุข
อาจารย์ที่ปรึกษา	สรียา ดอกบัวกลาง
สาขาวิชา	อาจารย์สุจิต นิมิตกุล
ปีการศึกษา	รัฐประศาสนศาสตร์ 2550

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กรณีศึกษา : ประชาชนในเขตพระนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อทราบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. และข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงาน กลุ่มประชากรตัวอย่างได้แก่ประชาชนที่ประกอบอาชีพต่างๆในเขตพระนครจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่แบบสอบถามที่คณะผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้น นำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ) มีความคิดเห็นต่อการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่แตกต่างกัน โดยประชาชนยอมรับการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. ที่ผ่านมาในระดับปานกลาง โดยแสดงความคิดเห็นว่า การทำงานของ ป.ป.ช. มีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรับรู้ข่าวสาร/กิจกรรม/โครงการ ที่ป.ป.ช. ดำเนินการ และมีข้อเสนอแนะว่า ป.ป.ช. ควรจัดสถานที่ในการให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้มากขึ้น รวมทั้งควรเผยแพร่ข่าวสารหรือประชาสัมพันธ์หน่วยงานให้มากขึ้นและอย่างต่อเนื่อง โดยการใช้สื่อต่างๆเป็นเครื่องมือ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อทีวี วิทยุ และอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีความตระหนักและเห็นว่าปัญหาการทุจริตมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตและมีความยินดีในการให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนัก ป.ป.ช.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีศึกษา : ประชาชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ สุจิต นิमितกุล ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร. ชำนาญ ปิยวนิชพงษ์ อาจารย์ ดร. เบญจมาภรณ์ อิศรเดช ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือให้คำปรึกษา คำแนะนำ พร้อมทั้งกรุณาตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆ และให้คำแนะนำแก้ไขจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ คำริชอบและรองศาสตราจารย์ นงลักษณ์ วัฒนสิงห์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ คำแนะนำ แก้ไขเพิ่มเติมเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกอาชีพทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูลและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ เพื่อน ๆ ropic. รุ่นที่10 และเจ้าหน้าที่บัณฑิตยวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ได้ช่วยส่งเสริม สนับสนุนในการศึกษาสารนิพนธ์ และคอยเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ คณะผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารนิพนธ์ฉบับนี้คงมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่สนใจจะศึกษาค้นคว้าต่อไป

ราตรี กุระสุข

สรียา ดอกบัวกลาง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 สมมติฐานในการศึกษา.....	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.5 นิยามศัพท์.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน.....	6
2.2 ความหมายของการทุจริตคอร์รัปชัน.....	9
2.3 การจัดแบ่งประเภทของการทุจริตคอร์รัปชัน.....	9
2.4 ความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็น.....	13
2.4.1 ทัศนคติกับความเชื่อ.....	14
2.4.2 ทัศนคติกับค่านิยม.....	14
2.4.3 ทัศนคติกับความเห็น.....	14
2.5 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.....	15
2.5.1 อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.....	15
2.5.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.	16
2.6 โครงสร้างการบริหารงานของสำนักงาน ป.ป.ช.	17
2.7 โครงการ/กิจกรรมที่สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการ.....	18

สารบัญ (ต่อ)

3. ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	19
3.2 กลุ่มประชากรที่ศึกษา และวิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	20
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	20
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	22
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
3.6 สรุปสถิติที่ใช้ในการศึกษา.....	23
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	24
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	39
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	39
5.1.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไป.....	39
5.1.2 การทดสอบสมมติฐาน.....	40
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	40
5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	40
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	41
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก.....	46
แบบสอบถาม.....	47
ประวัติผู้เขียน.....	52

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตามสายงาน.....	18
4.1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง.....	25
4.2 ค่าคะแนนความคิดเห็นที่ต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.	27
4.3 ค่าคะแนนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัญหาการทุจริต.....	31
4.4 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกกลุ่มบุคคลที่ต้องการให้ ป.ป.ช. ปราบปรามการทุจริต.....	32
4.5 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเห็นต่อการปฏิบัติงาน ของสำนักงาน ป.ป.ช.....	32
4.6 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเห็นต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ว่าควรทำหน้าที่สัมพันธ์กับองค์กรอื่นหรือไม่.....	33
4.7 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเห็นต่อการมั่นใจในการปฏิบัติงาน ของสำนักงาน ป.ป.ช. ว่าจะส่งผลให้เกิดการปฏิรูปสังคมและการเมืองไทย.....	33
4.8 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่ทำให้งานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประสบความสำเร็จ.....	34
4.9 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเห็นว่ายินดีให้ความร่วมมือ กับ ป.ป.ช. ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.....	34
4.10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความมั่นใจต่อการทำงาน ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.จำแนกตามอาชีพ.....	35
4.11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความมั่นใจต่อการทำงาน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.จำแนกตามเพศ.....	36
4.12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความมั่นใจต่อการทำงาน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.จำแนกตามระดับการศึกษา.....	36
4.13 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อคุณสมบัติของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.จำแนกตามอายุ.....	37
4.14 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ที่ผ่านมาที่เป็นรูปธรรมจำแนกตามอายุ.....	37

สารบัญแผนภาพ

ภาพที่

หน้า

4.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย..... 19

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การทุจริตหรือคอร์รัปชันถือได้ว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ไม่ว่าจะประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศด้อยพัฒนาโดยปัญหานี้ไม่มีทีท่าว่าจะหมดไปทั้งๆ ที่หลายประเทศได้ก้าวสู่ความทันสมัย มีระบบการบริหารราชการสมัยใหม่ ดังจะเห็นได้จากการมรณรังค์ขององค์กรต่างๆ เช่น องค์กรสหประชาชาติ ธนาคารโลก และยังคงรวมถึงระดับชาติภาคเอกชน ประชาชนที่ต่างเห็นพ้องกันว่า การคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่นำไปสู่ความยากจนและเป็นอุปสรรคขัดขวาง การพัฒนาที่แท้จริง

การทุจริตคอร์รัปชันได้มีการพัฒนาให้มีกรรมวิธีที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น การทุจริตคอร์รัปชัน ในหลายกรณี ผู้ทุจริตคอร์รัปชันอาจจะใช้วิธีการ โกงหลายรูปแบบไปพร้อมๆ กัน และการคอร์รัปชันในรูปแบบหนึ่งมักส่งผลให้เกิดการคอร์รัปชันที่เกี่ยวข้อง เป็นกระบวนการ เปรียบเสมือน มะเร็งร้ายที่มีการแพร่ขยายตัวอย่างรวดเร็วในร่างกายคนไข้

ในกระแสการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก และภาวะวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศในปี พ.ศ 2540 .ได้มีส่วนอย่างสำคัญที่ก่อให้เกิดแผนแม่บทการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งประกอบด้วย 6 มาตรการหลัก ได้แก่ การปรับระบบงานภาครัฐ การปรับปรุงคุณภาพข้าราชการ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต การลดบทบาทการดำเนินกิจกรรมภาครัฐ และมาตรการอื่นๆ และจากมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้มีการมรณรังค์ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติตนและปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนตามค่านิยมสร้างสรรค์ที่กำหนด กล่าวยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ตรวจสอบได้ ไม่เลือกปฏิบัติ และมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน สร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ปรับเปลี่ยนระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2543 เห็นชอบแผนปฏิบัติการสร้างราชการใสสะอาด โดยถือเป็นนโยบายสำคัญให้กระทรวง กรม และหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนกลยุทธ์การปราบปรามการทุจริต และให้รายงานผลเป็นรายปี โดยรัฐบาลได้ประกาศนโยบายอย่างชัดเจนในการทำสงครามกับการคอร์รัปชัน ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2547 เห็นชอบแผนปฏิบัติการปราบปรามการทุจริตในวงราชการ ประกอบกับการบังคับใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ 2546 .และนอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2550 เห็นชอบในการเข้าร่วมในอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการคอร์รัปชันของสหประชาชาติ

สำหรับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันนั้น สังคมส่วนรวมยังทำความเข้าใจได้ยาก คือ การที่จะพิจารณาว่าการกระทำใดที่ถือว่าเป็นการทุจริตคอร์รัปชันหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เนื่องจากพัฒนาการของการคอร์รัปชัน ได้ครอบคลุมเกี่ยวข้องกับเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนั้น การพิจารณาว่าการกระทำใดจะเป็นการคอร์รัปชันหรือไม่ จึงมีรากฐานมาจากค่านิยม บรรทัดฐาน และวัฒนธรรมของสังคมในแต่ละช่วงเวลา จนทำให้รู้สึกเหมือนกับว่า การทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมไทย เนื่องจากวัฒนธรรมของสังคมไทยเป็นเรื่องนายกับบ่าว ผู้ให้การอุปการะกับผู้รับการอุปการะ แต่นักวิชาการเชื่อว่า ในความเป็นจริงแล้ว การทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องของการจัดการทางสังคมที่คนในสังคมต่างๆ สามารถแก้ไขป้องกันและปราบปรามได้ ในปัจจุบันหลายประเทศแก้ไขปัญหานี้ได้ ประเทศไทยก็มีหนทางแก้ไขได้ ถ้าประชาชนตระหนักถึงปัญหาที่ว่า การที่นักการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐคอร์รัปชัน ทำให้ประเทศชาติเสียหายได้มากเพียงใด และประชาชนกล้าลุกขึ้นมาร่วมมือกันป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันและปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างจริงจัง (วิทยากร เชียงกูล, 2549 : 178)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งหน่วยงานดังกล่าว มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผลงานที่ผ่านมาเกี่ยวกับการปราบปรามการทุจริตซึ่งปรากฏผ่านสื่อ เช่น การสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตต่อหน้าที่ กรณีจัดซื้อยาของกระทรวงสาธารณสุข ผักสวนครัวรั้วกินได้ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การทุจริตการก่อสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียคลองด่าน การจัดซื้อเครื่อง CTX 9000 การทุจริตลำไย การจัดซื้อพันธุ์กล้วย แต่สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เป็นเครื่องชี้วัดว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันไม่อาจจำกัดอยู่เฉพาะหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเท่านั้นแต่เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคนทั้งสังคมในการช่วยกันป้องกันและแก้ปัญหาคอร์รัปชัน ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญองค์การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 105 (3) บัญญัติให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง คณะผู้ศึกษาจึงได้สนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อผลการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในช่วงเวลาที่ผ่านมา นับตั้งแต่มีการจัดตั้งหน่วยงานว่าเป็นประการใด โดยเฉพาะการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริต

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อทราบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. และข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงาน

1.3 สมมติฐานในการศึกษา

ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ) มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการ ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเฉพาะการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง ขอบเขตกลุ่มประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนทั่วไปในอาชีพต่างๆ (พ่อค้า แม่ค้า นักธุรกิจ ข้าราชการ นักศึกษา นักวิชาการ) ในเขตพระนคร อำเภอพระนคร กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น จำนวน 65,835 คน ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนราษฎร์. กันยายน 2550

1.5 นิยามศัพท์

สำหรับในเรื่องนี้ ผู้ศึกษาวิจัยจะขอกล่าวถึงสาระสำคัญเกี่ยวกับความหมาย นิยามศัพท์ ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ในโครงการป้องกันและปราบปรามของ ป.ป.ช. และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ไป ได้แก่ การอ่านวารสาร แสดงความคิดเห็น เสนอแนะ สนับสนุน ริเริ่ม ชักชวน ตลอดจนร่วมปฏิบัติในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การทุจริตหรือการคอร์รัปชัน หมายถึง การใช้อำนาจให้ได้มาซึ่งกำไร ตำแหน่ง ชื่อเสียง เกียรติยศ หรือผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม โดยวิธีทางที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือมาตรฐานทางศีลธรรมอาจรวมถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้มีตำแหน่งในราชการเพื่อให้ได้ผลประโยชน์เข้าตนและพรรคพวก ทั้งในด้านสังคม ด้านการเงิน ด้านตำแหน่ง

ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า สำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หมายถึง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช.

การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ การจัดทำโครงการ กิจกรรมของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ประชาชนทราบ เข้าไปมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น เสนอแนะ ตลอดจนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ความคิดเห็นของประชาชนต่อสำนักงานป.ป.ช. หมายถึง การแสดงออกทางภาษาพร้อมเหตุผลที่ประชาชนคิดขึ้นมาต่อการปฏิบัติงาน การทำหน้าที่ของ สำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งมีทั้งทางบวกและทางลบ

ประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงาน ว่า ป.ป.ช.สามารถใช้ทรัพยากรด้านต่าง ๆ ในการดำเนินการใดๆ โดยมุ่งหวังถึงผลสำเร็จ มีผลการดำเนินงานเป็นไปอย่างประหยัด คุ่มค่าถูกต้องรวดเร็ว อันเกิดจากความสามารถในการดำเนินงานด้านการจัดกระบวนการทำงาน การจัดองค์กร การจัดสรร บุคลากร และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม เป็นที่พอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ประสิทธิผล (effectiveness) หมายถึง การวัดเชิงคุณภาพว่า ป.ป.ช.สามารถปฏิบัติงานได้ผลลัพธ์ตามพันธกิจได้ดีมากน้อยเพียงใด

รูปธรรม ราชบัณฑิตยสถาน 2542 (2546 : 964-965) อธิบายว่า “รูป” อ่านว่า “รูบ” หมายถึง สิ่งที่ได้รับรู้ได้ด้วยตา เป็นขั้นที่ 1 ในขั้นที่ 5 คือ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ส่วน “รูปธรรม” อ่านว่า “รูบ-ปะ-ท่า” หมายถึง สิ่งที่ได้รับรู้ได้ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย อันได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส และสิ่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วยกาย คู่กับ นามธรรม และหมายถึงสิ่งที่สามารถแสดงออกมาให้ปรากฏเป็นจริง เป็นจังมิใช่เพียงทฤษฎี ถ้าใช้คู่กับนามธรรม เป็นรูปธรรมนามธรรม จะหมายถึงลักษณะที่เป็นเองอย่างนั้นตามธรรมชาติ

กรรมการ หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1.6.1 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

1.6.2 ทำให้ทราบถึงความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อสำนักงาน ป.ป.ช.

1.6.3 เสนอผลการศึกษาวิจัยต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานในต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือสำนักงาน ป.ป.ช. ครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาต้องการจะศึกษาเกี่ยวกับทัศนหรือข้อคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามปัญหาการทุจริตโดยตรงโดยการศึกษาครั้งนี้คณะผู้ศึกษาจะมุ่งเน้นศึกษาในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในงานที่เกี่ยวข้อง “ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง” โดยศึกษากลุ่มประชากรในเขตพระนคร และ ได้นำเอาแนวคิดเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชัน สาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชัน ประเภทของการทุจริตคอร์รัปชัน การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผลที่เกิดขึ้นจากการทุจริต แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติความแตกต่างระหว่างทัศนคติและความคิดเห็น ตลอดจนความหมายของความคิดเห็นมาเป็นแนวทางในการศึกษา

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการทุจริต คอร์รัปชัน

ข้อนำสังเกตประการหนึ่งก็คือว่า ประเทศที่มีอัตราการคอร์รัปชันสูง มักอยู่ในแถบเอเชีย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการคอร์รัปชันมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมดั้งเดิมของแต่ละสังคมอยู่น้อยเลย ปรากฏการณ์ที่แสดงว่าการคอร์รัปชันรุนแรงมากอีกประการหนึ่งก็คือ การที่ทางฝ่ายราชการได้มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อทำการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชันขึ้นหลายหน่วย ตามที่กล่าวมาข้างต้น ทางฝ่ายเอกชนเองก็ได้มีการรวมตัวกันต่อต้านคอร์รัปชันเกิดขึ้นเช่นกัน เช่น เครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน (กตป.) กลุ่มแนวร่วมต่อต้านคอร์รัปชันภาคเหนือ โครงการสังคมโปร่งใสองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย เป็นต้น (ปกรณ์ มณีปกรณ์, 2549)

สำหรับประเทศไทยการทุจริตหรือคอร์รัปชันเป็นปัญหาสังคมที่น่าหนักใจมากที่สุดเรื่องหนึ่ง เพราะยากแก่การป้องกันและปราบปราม เนื่องจากหาข้อมูลที่แท้จริงได้ค่อนข้างยาก เราอาจพบด้วยตนเองในบางเรื่องและหลายๆ เรื่องก็มีการรายงานข่าวทางสื่อมวลชน ความเสียหายโดยรวมที่

เกิดขึ้น ทั่วประเทศมีจำนวนแท่งจริงเท่าไรย่อม ไม่มีทางรู้ได้อย่างถูกต้อง ผู้ห่วงใยในอนาคตของประเทศ เป็นจำนวนมากต่างก็ตระหนักว่าเป็นปัญหาที่ใหญ่หลวงมาก เปรียบเทียบเหมือนมะเร็งร้ายที่กำลังขยาย ตัวแผ่ซ่านเข้าไปในร่างกายของผู้ป่วย หากจะรักษาชีวิตไว้จะต้องใช้วิธีการรักษาที่ตรงจุด รวดเร็ว และ รุนแรง หลายคนที่มีมองโลกในแง่ร้าย อาจคิดว่าคงไม่มีทางที่จะปราบคอร์รัปชันในประเทศไทยให้หมด ลินไปได้ เพราะคอร์รัปชันได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยไปแล้ว (ปกรณ์ มณีปกรณ์, 2549)

การล่มสลายของเศรษฐกิจไทยเมื่อ พ.ศ.2539 ที่เรียกว่า “โรคต้มยำกุ้ง” นั้น มีสาเหตุเกิด สะสมมาหลายปี จรัส สุวรรณเวลา (2546: 21-29) ได้แสดงความเห็นว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจาก (1) ความเลวร้ายทางการปกครองที่ประกอบด้วย การฉ้อราษฎร์บังหลวง การเอาพรรคพวกเข้าดำรงตำแหน่ง งานต่างๆ การเล่นพรรค สร้างกลุ่มอิทธิพล และการเลือกปฏิบัติ (2) การบริหารจัดการที่ผิดพลาด เช่น การ ลงทุนที่ไม่คุ้มค่า การประพฤติปฏิบัติที่สิ้นเปลืองและฟุ่มเฟือย ประสิทธิภาพของงานต่ำ และการ ผลัดวันประกันพรุ่ง และ (3) ปัจจัยจำเป็นพื้นฐานไม่เพียงพอ ทั้งปัจจัยทางกายภาพและทรัพยากรบุคคล ทั้งหมดนี้เป็นผลจากการขาดการปกครองที่ดี หรือธรรมาภิบาล ทั้งในส่วนของรัฐ ของบริษัทธุรกิจ เอกชน และขององค์การมหาชน จรัส สุวรรณเวลา ได้กล่าวต่อไปว่า สิ่งที่น่าห่วงที่สุดคือ การทุจริต คอร์รัปชัน หรือ การฉ้อราษฎร์บังหลวง ซึ่งเกิดขึ้นทั่วไปสำหรับนักการเมืองและผู้บริหารระดับสูงของ หน่วยงานราชการต่างๆ อำนาจของนักการเมืองมีมากโดยเฉพาะการปลดหรือย้ายข้าราชการระดับสูง จึงมี การใช้อำนาจบังคับทั้งทางตรงและทางอ้อม ให้ข้าราชการหาผลประโยชน์จากโครงการต่างๆ โดยเฉพาะการใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินโครงการต่างๆ ในระยะหลัง มีการกำหนดเปอร์เซ็นต์ ที่ต้องได้รับด้วย หากข้าราชการชั้นรองลงมาไม่ร่วมมือก็อยู่ไม่ได้ ผู้ที่ร่วมมือก็ถือโอกาสหา ผลประโยชน์ไปด้วย กระทบลงไปสู่ระดับล่างลงไป จนเสื่อมถอยไปทั้งระบบ การใช้จ่ายเงินของ แผ่นดินซึ่งก็คือเงินของประชาชน จึงไม่ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย โครงการที่ดีแต่ไม่ได้จ่ายเงินได้ไต่ตะ ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ส่วนโครงการที่ได้รับอนุมัติและเกิดขึ้นก็มีไม่น้อยที่ไม่เหมาะสมหรือไม่คุ้มค่า หรือไม่ได้ผลตามต้องการ

ในความเห็นของจรัส สุวรรณเวลา การทุจริตคอร์รัปชันไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในระดับชาติที่มี นักการเมือง ผู้บริหารระดับสูงและราชการส่วนกลาง ที่ตรงกับคำว่าฉ้อราษฎร์บังหลวงเท่านั้น ในระดับ ท้องถิ่นก็ได้มีการหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เพราะอำนาจไม่ได้เป็นของประชาชนในท้องถิ่น อย่างแท้จริง ผลประโยชน์อาจเกิดขึ้นจากการใช้เงินของท้องถิ่น รวมไปถึงการเก็บภาษีที่ดินที่ชาวบ้าน หรือประชาชนไม่มีทางเลือกนอกจากต้องจ่ายให้ ในรัฐวิสาหกิจที่ผูกขาดสาธารณูปโภค ก็มีการฉ้อ ราษฎร์ โดยการตั้งราคาค่าบริการสูงเกินควรและบังคับให้ประชาชนผู้ใช้ต้องจ่าย รายได้จากผลกำไรที่

สูงแต่แทนที่จะไปสร้างความเจริญของบริการ แต่กลับนำไปตอบแทนให้กับผู้บริหารและพรรคพวกเกินควร นอกจากนี้ ในกิจการภาคเอกชนเองก็ตาม ผู้บริหารกิจการที่ดำเนินการฉ้อฉลให้เกิดผลประโยชน์แก่ตนเองหรือพรรคพวก มีผลให้บริษัทหรือกิจการอ่อนแอลง อาจถึงขาดทุนหรือล้มละลายในที่สุด เรียกว่าล้มบนฟูกก็เป็นคอร์รัปชันแบบหนึ่ง ดังนั้น การปกครองที่เลวร้ายจึงไม่ใช่มีเฉพาะการปกครองระดับชาติหรือเกี่ยวข้องกับนักการเมืองหรือผู้มีอำนาจเท่านั้น ยังเกิดขึ้นในการปกครองของกิจการหรือบริษัทด้วย รวมกันแล้วทำให้บ้านเมืองอ่อนแอลงมาก นอกจากนี้ นักธุรกิจที่ทุจริตใช้การเมืองเป็นเครื่องปกป้องตนเอง โดยเข้าไปลงทุนในธุรกิจการเมือง หาประโยชน์อีกทอดหนึ่ง

วิทยากร เชียงกูล (2549: 7-8) ได้กล่าวสรุปว่า การคอร์รัปชันของนักการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อให้เกิดผลเสียหายต่อปัจจุบันและอนาคตของประเทศไทยอย่างน้อย 4 ข้อ ดังนี้

1. ทำให้คนกลุ่มน้อยคดโกงทรัพยากรของส่วนรวมไปเป็นของตนเองอย่างผิดกฎหมาย และ จริยธรรม การเมืองไม่ได้พัฒนาเป็นประชาธิปไตยแบบที่ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคอย่างแท้จริง
2. ทำให้เกิดการบิดเบือนการใช้ทรัพยากรของประเทศที่ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้รับประโยชน์สูงสุด เช่น มีงบเพื่อพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุขน้อยลง การก่อสร้างถนนหรือถาวรวัตถุต่างๆ มีคุณภาพต่ำ ต้องซ่อมแซมบ่อย อายุใช้งานน้อยกว่าที่ควรเป็น ประชาชนได้บริการคุณภาพต่ำ ฯลฯ
3. ทำให้เกิดการผูกขาดโดยนักธุรกิจการเมืองขนาดใหญ่ ไม่ส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ความอ่อนแอ ความด้อยพัฒนาล้าหลังขององค์กรทั้งภาครัฐและธุรกิจเอกชน
4. ทำให้เยาวชนและประชาชนมีค่านิยมแบบยกย่องความร่ำรวย ความสำเร็จ โดยถือว่าการโกงเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ เช่น การโกงข้อสอบ การใช้อภิสิทธิ์ เล่นพวก โกงเล็กโกงน้อยต่างๆ เป็นเรื่องปกติที่ใครๆ ก็ทำกัน ทำให้ประชาชนขาดจริยธรรม ศีลธรรม คิดแต่ในเชิงแก่งแย่ง แข่งขัน เอาเปรียบกันอย่างไม่เคารพกติกา ไม่มีวินัย ไม่มีจิตสำนึกที่จะทำงานร่วมกันเพื่อหมู่คณะ กลายเป็นคนเห็นแก่ได้ที่อ่อนแอ ไร้ความภาคภูมิใจ ไร้ศักดิ์ศรี ดังนั้น การจะพัฒนาคน ชุมชน และประเทศชาติ เพื่อจะร่วมมือและแข่งขันกับประเทศอื่นๆ เป็นไปได้ยาก

2.2 ความหมายของการทุจริตคอร์รัปชัน

ชัยวัฒน์ สุรวิชัย (2546 : 13-15) กล่าวว่า คำว่า การทุจริตคอร์รัปชันมีความหมายเดียวกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง หรืออาจเรียกง่ายๆ ว่า คอร์รัปชัน หรือการคอร์รัปชัน

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2549, 265-267) ได้เรียบเรียงความหมายของคอร์รัปชันตามแนวคิดของ เดวิด โรเซนบลูม และ เดอ โบราห์ โกลด์แมน (David Rosenbloom and Deborah Goldman) ว่าการคอร์รัปชัน เป็นการทรยศต่อความไว้วางใจสาธารณะ เพราะว่าเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว คอร์รัปชันในภาครัฐมีอยู่ทั่วโลกและเป็นตัวจำกัดความสามารถของระบบบริหาร ในหลายประเทศ คอร์รัปชันโดยวิธีคิดสินบนและใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งเป็นแบบแผนที่ทำกันทั่วไปและเป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ข้าราชการทำงาน

เหตุผลสำคัญที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชันในภาครัฐ เพราะภาครัฐมีอำนาจจัดสรรสิ่งที่คนอื่นต้องการ ความต้องการได้สิ่งตอบแทนจากรัฐมีมากกว่าสิ่งที่จะให้ได้ และกระบวนการตัดสินใจภาครัฐใช้เวลา ลิ่นเปลืองและผลลัพธ์ที่ออกมาก็ไม่แน่นอน กระบวนการเช่นนี้ทำให้เกิดสภาพไม่สมดุลระหว่างสิ่งที่ประชาชนอยากได้ กับสิ่งที่ประชาชนได้รับจริง จึงเกิดความพยายามเร่งสิ่งที่อยากได้ หรือทำให้ผลของการตัดสินใจเป็นไปตามที่ต้องการ การเอาชนะอุปสรรคนี้ จึงต้องอาศัยอิทธิพลการเมืองและการคอร์รัปชัน ซึ่งเป็นการลัดขั้นตอนและทำลายความชอบธรรมของกระบวนการที่มีอยู่

2.3 การจัดแบ่งประเภทของการทุจริตคอร์รัปชัน

ชัยวัฒน์ สุรวิชัย (2546 : 13-15) กล่าวว่า รูปแบบของคอร์รัปชันได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วด้วยอัตราเร่งของยุคทุนนิยม และยุคโลกาภิวัตน์ และที่สำคัญประชาชนเจ้าของประเทศตามไม่ทัน เพราะขาดความรู้ ความเข้าใจ และยิ่งกว่านั้น การที่รัฐบาลทักษิณ ชินวัตรที่ผ่านมามีนโยบายที่จะกำจัดและทำลายโรคร้ายนี้ให้หมดไป แต่ในทางปฏิบัติหรือผลที่ปรากฏตามสื่อมวลชนกลับทำเพียงรูปแบบและสร้างภาพ หรือทำกับประชาชน หรือคู่แข่งทางการเมืองเท่านั้น ในขณะที่ฝ่ายรัฐบาลกลับคิดและเสนอรูปแบบการคอร์รัปชันเชิงซ้อน คอร์รัปชันเชิงนโยบายที่มีขนาดใหญ่ ได้เงินหรือผลประโยชน์ก้อนใหญ่ อีกทั้งใช้กระบอกเสียงของรัฐบาล หรือสื่อเอกชนที่สามารถควบคุมได้ สร้างภาพให้ตนเองและบิดเบือนข้อเท็จจริง

วิทยากร เชียงกุล (2549 : 26-27) กล่าวว่า ในปัจจุบัน การทุจริตคอร์รัปชันมีหลายรูปแบบประกอบไปด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. การยักยอก (Embezzlement) ได้แก่ การแอบเอางบประมาณหรือทรัพย์สินของรัฐไปเป็นของตน

2. การที่เจ้าหน้าที่รัฐเรียกร้อยเงินจากธุรกิจเอกชน (Extortion) หรือการที่ธุรกิจเอกชนให้สินบน (bribery) หรือผลประโยชน์ภายหลัง (Kickback) แก่เจ้าหน้าที่รัฐ ให้ตัดสินใจทำ หรือไม่ทำอะไรบางอย่างที่ทำให้ผู้ให้สินบนได้รับผลประโยชน์เหนือคู่แข่งรายอื่น

3. การเลือกจ้างหรือแต่งตั้งญาติและพรรคพวกตน (Nepotism)

4. การทำสัญญาจ้างหรือให้สัมปทานเฉพาะพรรคพวกผู้สนับสนุนตน (Cronyism)

5. การใช้ข้อมูลภายใน เพื่อซื้อหรือขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ (Insider trading) ซึ่งน่าจะหมายรวมถึงการใช้ข้อมูลภายในเพื่อซื้อขายเงินตราต่างประเทศด้วย เช่น กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงรู้ล่วงหน้าว่ารัฐบาลจะตัดสินใจประกาศลดค่าเงิน และมีการบอกข้อมูลนี้ให้นักธุรกิจและนักลงทุนตั้งซื้อขายเงินตราต่างประเทศ เพื่อทำกำไรภายหลังจากที่มีการประกาศข่าวต่อสาธารณะ

6. การฟอกเงิน (Money laundering) ได้แก่ การโยกย้ายถ่ายเทเงินที่ได้จากการทุจริต นอมนหรือได้มาโดยผิดกฎหมายหรือศีลธรรม เช่น การพนัน การขายของเถื่อน กิจการโสเภณี การเป็นนายหน้าค้าแรงงาน ฯลฯ ไปเข้าธนาคาร สถาบันการเงิน หรือธุรกิจที่ถูกกฎหมาย เพื่อลบร่องรอยแหล่งที่มาที่ไม่ถูกต้องของเงิน มีทั้งการโยกย้ายไปต่างประเทศและภายในประเทศ

7. การใช้ตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐเอื้อประโยชน์ให้บริษัทตนเองและพรรคพวก ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นผลประโยชน์ขัดแย้งหรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)

8. การเอื้อประโยชน์ (Trading Influence) ได้แก่ การที่บริษัทให้สัญญาจะให้ผลประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่รัฐในทางอ้อม เช่น ให้ตำแหน่งในบริษัท เมื่อเจ้าหน้าที่รัฐผู้นั้นปลดเกษียณหรือพ้นจากตำแหน่ง ให้ตำแหน่งงานแก่ญาติ หรือให้ผลประโยชน์ทางอ้อมอื่นๆ แก่เจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อแลกกับการที่เจ้าหน้าที่รัฐเอื้อประโยชน์ให้กับบริษัทธุรกิจ

ผาสุก พงศ์ไพจิตร (2546 : 161-162) ให้ความเห็นว่า แม้การคอร์รัปชัน จะมีหลายรูปแบบ แต่ที่สำคัญๆ มีอยู่ 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ภาษีคอร์รัปชัน ซึ่งนักการเมืองและข้าราชการเก็บจากพ่อค้า นักธุรกิจ และประชาชน ในรูปของค่าคอมมิชชั่น และส่วนต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีการรั่วไหลของเงินงบประมาณแบบอื่นๆ ภาษีคอร์รัปชันเหล่านี้ทุกคนรู้จักกันดี และ ประเภทที่สอง มีความซับซ้อนมากกว่าประเภทแรก เพราะว่าเป็นการคอร์รัปชันที่เกิดจากการทับซ้อนของผลประโยชน์ หรือการจัดกันระหว่างผลประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ส่วนบุคคลที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า Conflict of Interest ที่เห็นกันเสมอๆ คือรายได้ซึ่งนักการเมืองและพรรคพวกเพื่อนพ้อง ได้รับจากการตั้งราคาสินค้าหรือบริการซึ่งพวกเขาทำการผลิตอยู่ในราคาสูง เนื่องจากเป็นธุรกิจผูกขาดหรือกึ่งผูกขาด ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเช่น บริษัท ก. ได้สัมปทานจากรัฐทำธุรกิจโทรศัพท์มือถือ และรัฐให้สัมปทานบริษัท ไม้กั้นแห่ง

ให้ทำธุรกิจนี้ ดังนั้น บริษัท ก. จึงสามารถคิดค่าบริการเป็นรายเดือน (retaining fees) นอกเหนือจากค่าใช้โทรศัพท์จริงๆ ในอัตราสูงกว่าที่เก็บกันในประเทศอื่นๆ นี่หมายความว่า บริษัท ก. สามารถทำกำไรได้มากจนเจ้าของบริษัทเขยิบฐานะเป็น มหาเศรษฐีหมื่นล้านได้ในเวลาประมาณ 5 ปี

ผาสุก พงศ์ไพจิตรได้อธิบายให้เข้าใจความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) ว่าคือการทับซ้อนของผลประโยชน์ของบุคคลที่มี 2 สถานะ หรือมากกว่าในเวลาเดียวกัน คือ ตำแหน่งสาธารณะ (นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี อธิบดี ฯลฯ) และตำแหน่งในบริษัทเอกชน ซึ่งบุคคลดังกล่าวอาจมีความโน้มเอียงใช้อำนาจและตำแหน่งสาธารณะหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือแสวงหาประโยชน์ให้แก่กลุ่มพวกพ้องของตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อย่างง่ายดาย เช่น กรณีของนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมีหุ้น หรือครอบครัวยึดเป็นเจ้าของกิจการ ซึ่งได้รับสัมปทานหรืออยู่ในฐานะจะได้รับสัมปทานธุรกิจจากรัฐ ขณะเดียวกันก็อยู่ในตำแหน่งสาธารณะที่เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการให้สัมปทานธุรกิจดังกล่าวด้วย ตัวอย่างที่พบ คือ การได้ชนะประมูล โครงการก่อสร้างขนาดใหญ่จากภาครัฐ เพราะผู้ชนะประมูลมีพรรคพวกเป็นนักการเมือง หรือบริษัทที่ชนะประมูลมีนักการเมืองร่วมหุ้นอยู่เป็นหุ้นลม การชนะประมูลดังกล่าวด้วยอิทธิพลทางการเมืองจะส่งผลให้บริษัทผู้ชนะประมูลสามารถทำอะไรเกินควรได้ การคอร์รัปชันในโครงการขนาดใหญ่ภาครัฐ ได้กลายเป็นแหล่งหารายได้จากการคอร์รัปชันที่สำคัญของนักการเมือง และข้าราชการที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่างของผลประโยชน์ทับซ้อนอื่นๆ ได้แก่กรณีที่อธิบดีกรมซึ่งเป็นข้าราชการซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นหุ้นส่วนของบริษัทที่ปรึกษาโครงการซึ่งดูแลโครงการที่ชนะประมูลจากกรมนั้นๆ หรือ กรณีรัฐมนตรีตั้งบริษัทซื้อขายที่ดินร่วมกับนักธุรกิจอื่นๆ ขายที่ดินเพื่อเป็นที่ตั้งโครงการก่อสร้างที่อนุมัติโดยรัฐบาลที่รัฐมนตรีผู้นั้นร่วมเป็นรัฐบาลด้วย การทับซ้อนของผลประโยชน์ยังเกิดขึ้นได้ในกรณีที่ข้าราชการที่เคยดำรงตำแหน่งสำคัญลาออกไปทำงานให้กับบริษัท ซึ่งมีสัญญาทำธุรกิจกับรัฐ หรืออยู่ในฐานะจัดทำสัญญา หรือมีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการกับภาครัฐ ผลประโยชน์ทับซ้อนแม้จะไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดกฎหมายโดยตรง แต่ถือเป็นการทุจริตคอร์รัปชันอย่างหนึ่ง ซึ่งรู้จักกันทั่วไปว่า “คอร์รัปชันเชิงนโยบาย”

การทุจริตคอร์รัปชันในหลายกรณี ผู้ทุจริตคอร์รัปชันอาจจะใช้วิธีการโกงหลายรูปแบบไปพร้อมๆ กันอย่างสลับซับซ้อนได้ การจำแนกการทุจริตคอร์รัปชันออกเป็นรูปแบบต่างๆ ข้างต้น เพียงเพื่อช่วยอธิบายให้เห็นถึงปัญหาได้อย่างกว้างขวางและชัดเจนขึ้น ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นแบบแยกจากกันโดยสิ้นเชิง ดังเช่นที่ จรัส สุวรรณเวลา (2546 : 21-29) ได้อธิบายให้เข้าใจถึงความเลวร้ายในการ

ปกครองบ้านเมือง ที่ประกอบไปด้วยการฉ้อราษฎร์บังหลวง การเอาพรรคพวกเข้าสวมงานตำแหน่งต่างๆ การเล่นพรรคพวกสร้างกลุ่มอิทธิพล และการเลือกปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

การเอาพรรคพวกเข้าสวมตำแหน่งการงาน (Nepotism) คนไทยเรียกว่า เด็กฝาก ได้แก่ ผู้มีอำนาจและอิทธิพลใช้อำนาจหน้าที่และอิทธิพลนำคนที่คอยความสามารถเข้าไปรับตำแหน่งเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล แทนที่จะพิจารณาบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งตามความสามารถและความเหมาะสม การซื้อตำแหน่งเป็นสภาพเลวร้ายที่สุดของรูปแบบนี้ ที่ใช้เงินเป็นเครื่องมือเข้าสู่ตำแหน่ง เมื่อบุคคลผู้รับผิดชอบหน้าที่การงานคอยความสามารถ การงานนั้นๆ ก็ถดถอย เจริญก้าวหน้าไม่ได้ ยิ่งประกอบกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง ประสิทธิภาพของงานก็ถดถอยเสียหาย

ระบบโควตารัฐมนตรีน่าจะเป็นสุดยอดของความเลวร้ายนี้ โดยได้กลายเป็นประเพณี หรือวิธีปฏิบัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาหลายสมัย หรือเป็นผู้ทรงอิทธิพลที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนอื่นๆ สนับสนุนมากพอแล้ว จะมีสิทธิในการอ้างที่จะเป็นรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในแต่ละด้านตามหน้าที่ของกระทรวงนั้นๆ หากเหตุผลของการเป็นรัฐมนตรีเป็นไปเพื่อให้รัฐมนตรีที่รับผิดชอบงานเป็นผู้ที่รู้ปัญหาของประชาชนก็น่าจะดี แต่รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดและกำกับนโยบายและกิจการของกระทรวงต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่เป็นการเฉพาะ เมื่อผู้ที่ไม่รู้เรื่องเฉพาะด้านนั้นๆ มาเป็นรัฐมนตรี หากอาศัยข้าราชการประจำเป็นเครื่องมือในการวางนโยบายและดำเนินกิจกรรม โดยคอยดูให้ตรงกับความต้องการของประชาชนก็จะดี แต่ยังมีตัวอย่างรัฐมนตรีบางคนไม่สนใจในกิจการของกระทรวงที่ตนมีหน้าที่ คงรับตำแหน่งรัฐมนตรีเพียงเพื่อเป็นช่องทางในการหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพรรคพวก สิ่งที่น่าสนใจจึงมีเพียงจะมีการก่อสร้างหรือการจัดซื้ออะไรบางอย่างในกระทรวงที่จะมีทางหาผลประโยชน์

เมื่อมีรัฐมนตรีที่มีพฤติกรรมดังกล่าวนี้ และมีอำนาจในการแต่งตั้งปลัดกระทรวงก็มีการใช้อำนาจนี้ในการหาผลประโยชน์ เป็นที่สงสัยและเล้าลือกันว่าปลัดกระทรวงที่ตั้งใหม่บางคนต้องจ่ายเงินจำนวนมากเป็นล้านๆ บาท ให้แก่รัฐมนตรี หรือสัญญาว่าจะจัดหาเงินจำนวนมากให้ เมื่อปลัดกระทรวงเป็นผู้ที่ถูกรัฐมนตรีครอบครองแล้ว การแต่งตั้งข้าราชการในระดับต่ำลงไป เช่น อธิบดี รองปลัดกระทรวง ผู้ตรวจราชการกระทรวง ก็เป็นช่องทางหาผลประโยชน์ โดยตรงและโดยอ้อม การล่วงลुकดังกล่าวนี้ อาจล่วงลือกลงไปในระบบราชการเป็นฐานของระบบการฝากคนเข้ารับตำแหน่ง กระจายทั่วไปทั้งระบบ ลงไปถึงหัวหน้าส่วนราชการหรือตำแหน่งอื่นๆ ในภูมิภาคด้วย เป็นฐานรองรับการฉ้อราษฎร์บังหลวงในวงราชการอยู่ทั่วไป

การเล่นพวกสร้างกลุ่มอิทธิพลใช้อำนาจบาทใหญ่ ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายหรือกลไกสังคม เมื่อมีการเล่นพวกเอาบุคคลเข้าสวมตำแหน่งต่างๆ และทำการทุจริต ก็มีการรวมตัวเป็นกลุ่มใช้อิทธิพล ในกิจการต่างๆ (Cronyism) การกดขี่ข่มเหงผู้มีกำลังน้อย การรักษากฎหมายที่อ่อนแอ เพราะผู้รักษา กฎหมายเองเข้าไปอยู่ในกลุ่มอิทธิพล แม้แต่การออกกฎหมายก็อาจมีอิทธิพลเข้าไปกำกับรายละเอียด ของกฎหมาย เพื่อไม่ให้ตนเสียประโยชน์ สภาพของกลุ่มอิทธิพลมีทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นในบาง กรณีก็ใช้อำนาจมืด กระทำการอุกอาจข่มขู่ผู้อื่นด้วยการเลือกปฏิบัติ (Favortism) เป็นการช่วยเหลือ พรรคพวกให้ได้รับประโยชน์หรือไม่ถูกลงโทษ เป็นรูปแบบต่อเนื่องมาจาก nepotism และ cronyism ผู้ที่มีหน้าที่แทนที่จะกระทำตามหน้าที่อย่างตรงไปตรงมากับบุคคลและประชาชนโดยเสมอหน้ากัน อาจเลือกกระทำเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่พรรคพวกของตน เลือกใช้กฎหมายเฉพาะการลงโทษผู้ที่ไม่ใช่ พรรคพวกของตน หากเป็นพรรคพวกของตนกระทำผิดกฎหมาย ก็หาทางกลบเกลื่อนหรือปิดบังเสีย การหวังผลประโยชน์นี้อาจเป็นการได้รับประโยชน์โดยตรงในขณะนั้นเลย หรือเป็นผลประโยชน์โดย อ้อมในระยะเวลาต่อไปด้วย กรณีทำนองเดียวกันคือ ผู้ที่เป็นรัฐมนตรีมีหน้าที่ต่อคนทั้งประเทศแต่กลับ ใช้วิธีการต่างๆ ดึงงบประมาณไปยังท้องถิ่นของตน เพื่อให้เป็นฐานเสียงในการเลือกตั้งของตน ก็เรียก ได้ว่า เป็นการเลือกปฏิบัติอันเป็นพฤติกรรมที่ทุจริตต่อหน้าที่ในการเป็นรัฐมนตรี

ในความเห็นของ จรัส สุวรรณเวลา พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ ประกอบกันเป็นการปกครองที่ เลวร้าย ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ระดับสถาบัน และระดับบริษัท นับเป็นโรคภัยเหมือน มะเร็งที่กัดกร่อนสังคมและเศรษฐกิจให้อ่อนแอลง เมื่อเป็นมากแล้วก็ยากที่จะเยียวยารักษา การผ่าตัด แก้ไขด้วยการปฏิรูปการเมืองก็มีความจำเป็น แต่ร่างกายที่อ่อนแอเสียหายไปทุกระบบ จนทนการผ่าตัด ใหญ่ได้ลำบากแถมมะเร็งก็จะไม่ยอมต่อการรักษาได้ง่ายๆ

2.4 ความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็น

คำว่าทัศนคตินี้มีคำอื่น ๆ ที่มักใช้ปะปนกันอยู่เสมอ เช่น คำว่า ความเชื่อ (Belief) ค่านิยม (Value) และความคิดเห็น (Opinion) เป็นต้น

2.4.1 ทัศนคติกับความเชื่อ

เพ็ตตี และ แคคซิออปโป (Petty and Cacioppo, 1984) ได้ให้คำจำกัดความของความเชื่อไว้ ว่า ความเชื่อ หมายถึง ข้อมูลที่บุคคลมีต่อวัตถุ คน หรือสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ อาจจะเป็นข้อเท็จจริง หรือเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถประเมินก็ได้

นอกจากนี้ เพ็ชต์และแคคซีออปโป ยังได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า ความเชื่อนี้สัมพันธ์กับทัศนคติในฐานะที่เป็นส่วนประกอบของทัศนคติเท่านั้น ความเชื่อมิได้ประกอบด้วยความรู้สึกหรืออารมณ์ และความพร้อม ที่จะแสดงออกเป็นพฤติกรรมเช่นเดียวกับทัศนคติ ยกตัวอย่างเช่น ในการโฆษณาขายรถยนต์ยี่ห้อหนึ่ง นักโฆษณาก็มักจะพยายามสร้างแรงจูงใจให้ลูกค้ามีความมั่นใจหรือเชื่อว่า รถยี่ห้อนี้มีสมรรถนะในการประหยัดน้ำมันดีมาก (การเกิดความเชื่อ) เพื่อที่จะทำให้ลูกค้าชอบรถยี่ห้อนี้มากขึ้น (ความเชื่อเปลี่ยนเป็นทัศนคติ) และเพื่อที่ว่าลูกค้าจะซื้อรถยนต์ยี่ห้อนี้ในเวลาต่อมา (นำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรม)

2.4.2 ทัศนคติกับค่านิยม

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527) ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่า ค่านิยม คือ ความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่ใช้กฎเกณฑ์ของสังคม จริยธรรม หรือความเห็นของคนส่วนใหญ่ในสังคมเป็นเกณฑ์ จึงมีการตัดสินว่าสิ่งใดดี หรือสิ่งใดไม่ดีในสังคม โดยมีความรู้สึกกว่าสิ่งที่ดีคือสิ่งที่คนในสังคมส่วนใหญ่เห็นว่าดี ดังนั้น ถ้าไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง ก็จะกลายเป็นสิ่งไม่ดี หรือคนไม่ดีของสังคม

จะเห็นได้ว่า ค่านิยมเป็นคำที่มีความหมายกว้าง และมักจะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่บุคคลยึดถือ เช่น ความดี ความซื่อสัตย์ หรือมารยาททางสังคม สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นค่านิยมทั้งสิ้น

2.4.3 ทัศนคติกับความคิดเห็น

บางครั้ง เราอาจพบว่า มีผู้ใช้คำว่าทัศนคติกับความคิดเห็นในความหมายเดียวกันซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นการใช้ที่ไม่ถูกต้อง

คำว่า “ความคิดเห็น” เฮอร์สโตน (Thurstone, 1974) ได้ให้ความหมายในแง่ของการวัดทัศนคติไว้ว่า เป็นการแสดงทัศนคติออกมาปรากฏให้ผู้อื่นทราบ โดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ในขณะที่ทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึก อคติ และความกลัวที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

นอกจากนี้ จากการศึกษาเกี่ยวกับการวัดทัศนคติของสก็อตต์ (Scott, 1975) พบว่า ทัศนคติกับความคิดเห็นมีความแตกต่างกัน ความคิดเห็นเป็นเพียงการแสดงออกทางภาษาหรือคำพูด ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติเท่านั้น

จะเห็นได้ว่า เฮอร์สโตนและสก็อตต์ ต่างก็กล่าวไว้ในลักษณะเดียวกันว่า ความคิดเห็นมีความหมายที่แตกต่างไปจากทัศนคติ กล่าวคือ ความคิดเห็นเป็นแต่เพียงการแสดงออกทางภาษาพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องแสดงความรู้สึก อารมณ์ หรือแม้กระทั่งการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนองหรือไม่ตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ดังนั้น ความหมายของความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกทางภาษาพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และในการวัดหรือพิจารณาความคิดเห็นของบุคคลอาจทำได้โดยพิจารณาจากภาษาที่บุคคลแสดงออกนั่นเอง

2.5 สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีฐานะเป็นส่วนราชการ ที่เป็นหน่วยงานอิสระ ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และไม่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

2.5.1 อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา ๖ บัญญัติให้ สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.5.1.1 รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

2.5.1.2 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

2.5.1.3 ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง

2.5.1.4 ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 297 มาตรา 298 มาตรา 299 มาตรา 300 มาตรา 301 และ มาตรา 302 บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มาจากการสรรหา ประกอบด้วยประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีก 8 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา มีวาระการดำรงตำแหน่ง 9 ปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

2.5.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

2.5.2.1 ใ้ไตสวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อวุฒิสภาตามหมวด 5 การถอดถอนจากตำแหน่ง

2.5.2.2 ใต้ส่วนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจเพื่อส่งไปยังอัยการสูงสุด เพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด 6 การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 308 ของรัฐธรรมนูญ

2.5.2.3 ใต้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัวผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

2.5.2.4 ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด 3 การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

2.5.2.5 กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งและชั้นหรือระดับของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

2.5.2.6 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี

2.5.2.7 รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

2.5.2.8 เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

2.5.2.9 ดำเนินการส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้อนุมัติหรืออนุญาตให้สิทธิประโยชน์หรือออกเอกสารสิทธิแก่บุคคลใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการ

2.5.2.10 ดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2.5.2.11 ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเลขาธิการ

2.5.2.12 แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

2.5.2.13 ดำเนินการอื่นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

2.6 โครงสร้างการบริหารงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. แบ่งโครงสร้างการบริหารงานออกเป็น 11 สำนัก 4 กอง และ 3 กลุ่มงาน ดังนี้

2.6.1 สำนักป้องกันการทุจริต 1

2.6.2 สำนักป้องกันการทุจริต 2

2.6.3 สำนักปราบปรามการทุจริต 1

2.6.4 สำนักปราบปรามการทุจริต 2

2.6.5 สำนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน 1

2.6.6 สำนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน 2

2.6.7 สำนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน 3

2.6.8 สำนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน 4

2.6.9 สำนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน 5

2.6.10 สำนักคดี

2.6.11 สำนักนโยบายและแผน

2.6.12 กองรับเรื่องร้องเรียน

2.6.13 กองการเจ้าหน้าที่

2.6.14 กองคลัง

2.6.15 กองงานคณะกรรมการ

2.6.16 กลุ่มการข่าว

2.6.17 กลุ่มช่วยอำนวยความสะดวกนักบริหาร

2.6.18 กลุ่มตรวจสอบภายใน

ตารางที่ 2.1 แสดงอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตามสายงาน

ประเภทสายงาน	บริหาร	เจ้าพนักงาน ป.ป.ช.	ตรวจสอบ ภายใน	การ คลัง และ พัสดุ	บุคลากร	บริหารงาน ทั่วไป	พนักงาน ธุรการ	เจ้าหน้าที่ โสตศอลิป	รวม
จำนวน/ อัตรา	23	340	2	12	8	19	76	1	481

ที่มา : รายงานการปฏิบัติงานประจำปี 2549 ของสำนักงาน ป.ป.ช.

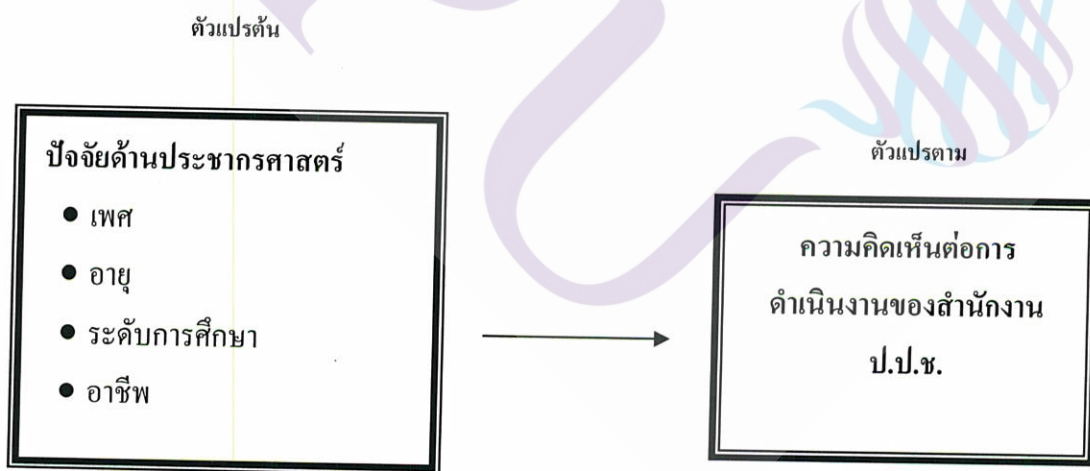
2.7 โครงการ/กิจกรรมที่สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการ

การดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ผ่านมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดให้มีโครงการที่สนับสนุนการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมืองหลายโครงการด้วยกัน เช่น กิจกรรมที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ คือ การสนทนาในรายการกรองสถานการณ์ เรื่อง การสร้างพลังเพื่อต่อต้าน คอรัปชัน กิจกรรมที่เผยแพร่ทางสถานีวิทยุ โดยขอความร่วมมือจากสถานีวิทยุกระจายเสียงของสถาบันราชภัฏทั่วประเทศให้จัดสนทนาและเปิดประเด็นทางสถานีวิทยุเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริต และรวมทั้งการจัดกิจกรรมการสัมมนา เสวนาและโครงการต่างๆ

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. กรณีศึกษา : ประชาชนในเขตพระนคร เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 บัญญัติให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) คณะผู้ศึกษาได้สร้างกรอบแนวคิดเพื่อศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary research) ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการทุจริต การป้องกันและปราบปราม ผลการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับเรื่องการทุจริต หมายของความคิดเห็น ความแตกต่างของความคิดเห็นและทัศนคติ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา จึงได้กำหนดวิธีการศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 3.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2 กลุ่มประชากรที่ศึกษา และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรทั่วไป อาชีพต่างๆ ในเขตพระนคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 65,835 คน (ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนราษฎร กันยายน. 2550) และเนื่องจากข้อจำกัดทางด้านระยะเวลา กำลังคนในการรวบรวมข้อมูล และงบประมาณ คณะผู้ศึกษาจึงไม่สามารถรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมดได้ และได้พิจารณารวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด คณะผู้ศึกษาจึงได้ทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษานี้ด้วยการคำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane' (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546 : 141) โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนที่เกิดที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยใช้สูตรในการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย N หมายถึง จำนวนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตพระนคร รวม 65,835 ครัวเรือน

n หมายถึง จำนวนครัวเรือนตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษา

e หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนของผลจากการศึกษา (กำหนดไว้เท่ากับ 0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{65,835}{1 + (65,835 \times .0025)} \\ &= 397.58 \end{aligned}$$

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผลจากการใช้สูตรได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 400 คน คณะผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Accidental Sampling) จากประชากรในเขตพระนครที่ประกอบอาชีพต่างๆ ให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและเผยแพร่ให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีองค์ประกอบแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของประชาชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร เป็นข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เพศ, อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ เป็นคำถามปลายปิด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความระดับความคิดเห็นเรื่อง การรับรู้ข่าวสาร/กิจกรรม/โครงการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือข้อคิดเห็นที่มีต่อผลการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งมีลักษณะคำตอบเป็นแบบอัตราส่วน ประเมินค่า Likert Scale โดยจัดลำดับคะแนน ดังนี้

ระดับความเห็น / ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดคะแนนเป็น	1	คะแนน
ระดับความเห็น / ไม่เห็นด้วย	กำหนดคะแนนเป็น	2	คะแนน
ระดับความเห็น / ไม่แน่ใจ	กำหนดคะแนนเป็น	3	คะแนน
ระดับความเห็น / เห็นด้วย	กำหนดคะแนนเป็น	4	คะแนน
ระดับความเห็น / เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดคะแนนเป็น	5	คะแนน

การแปลความหมายของข้อมูล ได้กำหนดเกณฑ์โดยใช้คะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

1.00 - 1.80	หมายถึง	การยอมรับ / ความเห็นด้วย น้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	การยอมรับ / ความเห็นด้วย น้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง	การยอมรับ / ความเห็นด้วย ปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	การยอมรับ / ความเห็นด้วย มาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	การยอมรับ / ความเห็นด้วย มากที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความเห็นต่อเรื่องต่างๆ ไป เป็นคำถามเพื่อวัดระดับความเห็นเกี่ยวกับการสนใจปัญหาการทุจริต ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงาน การวางแผนจัดทำกิจกรรม/โครงการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตราส่วน ประเมินค่า Likert Scale โดยจัดลำดับคะแนน ดังนี้

ระดับความเห็นด้วย น้อยที่สุด	กำหนดคะแนนเป็น	1	คะแนน
ระดับความเห็นด้วย น้อย	กำหนดคะแนนเป็น	2	คะแนน
ระดับความเห็นด้วย ปานกลาง	กำหนดคะแนนเป็น	3	คะแนน
ระดับความเห็นด้วย มาก	กำหนดคะแนนเป็น	4	คะแนน
ระดับความเห็นด้วย มากที่สุด	กำหนดคะแนนเป็น	5	คะแนน

การแปลความหมายของข้อมูล ได้กำหนดเกณฑ์โดยใช้คะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

1.00 - 1.80	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด
1.81 - 2.60	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยน้อย
2.61 - 3.40	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยปานกลาง
3.41 - 4.20	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยมาก
4.21 - 5.00	หมายถึง	ระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่ประชาชนต้องการให้สำนักงาน ป.ป.ช. ดำเนินการ และข้อเสนอแนะอื่นๆ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในลักษณะคำถามปลายเปิด

เครื่องมือที่คณะผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นก่อนนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไขโดยผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว

การให้น้ำหนักในแต่ละคำถาม คณะผู้ศึกษาได้กำหนดระดับค่าการวัดประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ออกเป็น 5 ระดับ ตามแบบของ Likert Scale คือ ระดับความคิดเห็นลักษณะต่างๆ ต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนน (Mean) ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนั้น แต่ละระดับจะมีคะแนนต่างกัน (Class Interval) โดยคำนวณสูตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ \text{แทนค่า} &= (5 - 1) / 5 = 0.8 \end{aligned}$$

เมื่อได้อันตรภาคชั้นแล้วจึงนำมาแบ่งกลุ่มระดับการยอมรับ และระดับความเห็นด้วย ของประชาชนเขียนให้ใช้ได้ด้วยกันดังนี้

1.00 - 1.80 หมายถึง	ระดับการยอมรับ / และระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด
1.81 - 2.60 หมายถึง	ระดับการยอมรับ / และระดับความเห็นด้วยน้อย
2.61 - 3.40 หมายถึง	ระดับการยอมรับ / และระดับความเห็นไม่แน่ใจ
3.41 - 4.20 หมายถึง	ระดับการยอมรับ / และระดับความเห็นด้วยมาก
4.21 - 5.00 หมายถึง	ระดับการยอมรับ / และระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอหนังสืออนุญาตแจกแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ถึงประธานหอการค้าไทย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพระนคร ผู้กำกับการสถานีตำรวจพระนคร หัวหน้าสำนักงาน

รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย และ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลจากประชาชนในอาชีพต่างๆ จำนวน 400 คน โดยอาศัยผู้ช่วยในการศึกษาเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเทศกิจเขตพระนคร เจ้าหน้าที่หอการค้าไทย และนักศึกษาฝึกงานของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ระหว่างวันที่ 25 ธันวาคม 2550 ถึงวันที่ 7 มกราคม 2551

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วแต่ละฉบับมาลงรหัสและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์

ประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistic package for social sciences) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอและสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้การคำนวณค่าสถิติต่างๆ โดยแบ่งเป็น

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา(Descriptive Analysis) โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage)และค่าเฉลี่ย(Means \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D) เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปในรูปตารางแจกแจงความถี่

สำหรับคำถามลักษณะปลายเปิด (Open End) ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จากแบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำแนกตามสถานภาพบุคคลด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test ใช้สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

3.6 สรุป สถิติที่ใช้ในการศึกษา

3.6.1 ค่าสถิติร้อยละ ใช้อธิบายข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 \bar{X} ใช้อธิบายลักษณะข้อมูลระดับการยอม และข้อมูลระดับความเห็นด้วย

3.6.3 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม

3.6.4 การศึกษากำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. : กรณีศึกษาประชาชนในเขตพระนคร เนื่องจาก สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ คือ ให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง โดยศึกษากลุ่มประชากรในเขตพระนคร ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อสำนักงาน ป.ป.ช. รวมทั้งเสนอแนวทางเพื่อใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ของประชาชนในเขตพระนคร
Y	แทน	ผลของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ของประชาชนในเขตพระนคร

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ของประชาชนในเขตพระนคร แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. การรับรู้ข่าวสาร/กิจกรรม/โครงการของสำนักงาน ป.ป.ช.

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ทัศนคติหรือความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อเรื่องต่างๆไป เช่น ปัญหาการทุจริต ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของประชาชนต่อสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงาน การวางแผนจัดทำกิจกรรม/โครงการเผยแพร่ความรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช.

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ เป็นไปตามตาราง ที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามลักษณะข้อมูลทั่วไป

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	170	39.5
หญิง	230	57.5
รวม	400	100
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	126	31.5
25 ปี ไม่เกิน 35 ปี	199	49.8
35 ปี ไม่เกิน 45 ปี	60	15
45 ปีขึ้นไป	15	3.8
รวม	400	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	24	6.0
มัธยมศึกษา	68	17.0
ปวช.	27	6.8
ปวส./อนุปริญญา	55	13.8
ปริญญาตรีขึ้นไป	226	56.5
รวม	400	100
อาชีพ		
ข้าราชการ	68	17.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	3.5
พนักงานบริษัทเอกชน	68	17.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	89	22.3
อื่นๆ	169	40.3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 อธิบายคุณลักษณะทั่วไปด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างได้
ดังนี้

การจำแนกด้านอายุ พบว่าประชากร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือเป็นเพศ
หญิงร้อยละ 57.5 และเป็นเพศชายร้อยละ 42.0

การจำแนกด้านอายุ พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 25 ปีไม่เกิน 35 ปี มากที่สุด คือ ร้อยละ 49.8 รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 35 ปีไม่เกิน 45 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 45 ปีขึ้นไป คือ ร้อยละ 31.5 ร้อยละ 15 และร้อยละ 3.8 ตามลำดับ การจำแนกระดับการจำแนกด้านการศึกษา พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาระดับระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด คือร้อยละ 56.5 รองลงมาได้แก่ระดับ ระดับมัธยมศึกษา ระดับ ปวส./อนุปริญญา ระดับ ปวช. และระดับประถมศึกษา คือ ร้อยละ 17.0 ร้อยละ 13.8 ร้อยละ 6.8 และร้อยละ 6.0 ตามลำดับ สำหรับอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่นๆ (นักศึกษาและพนักงานองค์กรไม่แสวงกำไร)ร้อยละ 40.3 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 22.3 -ข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 17.0 และพนักงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 3.5

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

ได้แก่ความคิดเห็นที่มีต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ในด้านความคิดเห็นต่อสถานะและโครงสร้างขององค์กร ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การรับรู้ข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. การรับรู้และข้อคิดเห็นต่อกิจกรรม/โครงการของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยแสดง ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ของแต่ละปัจจัยซึ่งผลการวิเคราะห์เป็นไปตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

ความคิดเห็นที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D	ระดับความเห็น
1. โครงสร้างของป.ป.ช.นั้นเหมาะสมต่อสภาพความจริงหรือไม่	11.3 (45)	53.8 (215)	21.5 (86)	11.3 (45)	2.3 (9)	3.29	1.37	มาก
2. กรณีที่ ป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระนั้นเหมาะสมแล้ว	19.5 (78)	51.8 (207)	16.0 (64)	10.5 (42)	2.3 (9)	3.53	1.33	มาก
3. จำนวนคณะกรรมการ ป.ป.ช.นั้นเหมาะสมแล้ว	7.5 (27)	47.3 (189)	26.5 (106)	17.0 (73)	1.3 (5)	3.03	1.39	ปานกลาง
4. คุณสมบัติของผู้เป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช.นั้นเหมาะสมแล้ว	9.5 (38)	47.0 (188)	24.0 (96)	15.8 (63)	1.3 (5)	3.11	1.39	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
5. ผลงานของ ป.ป.ช. เท่าที่ผ่านมามีประสิทธิภาพ	8.5 (34)	39.5 (158)	27.5 (110)	20.3 (81)	4.3 (17)	2.94	1.41	ปานกลาง
6. ผลงานป.ป.ช. เท่าที่ผ่านมามีคุณภาพได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น	9.5 (38)	58 (232)	17.0 (68)	13.5 (54)	2.0 (8)	3.36	1.29	ปานกลาง
7. ผลงานป.ป.ช. เท่าที่ผ่านมายังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมเท่าใดนัก	8.8 (35)	53.8 (215)	19.3 (77)	15.8 (63)	2.5 (10)	3.25	1.33	ปานกลาง
8. ผลงานของ ป.ป.ช. ที่ผ่านมายังไม่เป็นที่ถูกใจของประชาชนเท่าใดนัก	9.5 (3.8)	49.5 (198)	20.8 (83)	17.5 (70)	2.8 (11)	3.19	1.37	ปานกลาง
9. ผลงานของป.ป.ช. ที่ผ่านมาเป็นไปตามความคาดหวังของประชาชนแล้ว	7.5 (30)	34.3 (137)	29 (89)	28.8 (115)	7.3 (23)	2.92	1.34	ปานกลาง
10. ป.ป.ช. ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	8.5 (34)	31.0 (134)	20.3 (81)	27 (108)	4.0 (16)	2.76	1.45	ปานกลาง
11. โครงการป.ป.ช. พบประชาชนทางสถานีวิทยุของรัฐสภาความถี่ 87.5 ของสำนักงานป.ป.ช. ทำให้ท่านมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	11 (44)	53.3 (213)	20.3 (81)	12.5 (50)	3.0 (12)	3.28	1.36	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 . (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อผลการ ดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	\bar{X}	S.D	ระดับ ความเห็น
12. โครงการผลิตและเผยแพร่ สื่อประชาสัมพันธ์และ โครงการสื่อมวลชนสัมพันธ์ ของสำนักงานป.ป.ช.ทำให้ท่าน มีส่วนร่วมในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต	12.5 (50)	56.5 (226)	18.3 (73)	10.5 (42)	2.3 (9)	3.38	1.33	ปาน กลาง
13. กิจกรรมค่ายเยาวชนสัมพันธ์ และสถาบันการศึกษาสัมพันธ์ ช่วยความซื่อสัตย์สุจริตเสริม เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมใน เรื่องการทุจริต	20.3 (81)	63.0 (252)	11.8 (47)	7.5 (30)	2.3 (9)	3.82	1.08	มาก
14. กิจกรรมเผยแพร่ข่าว ประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชน อินเทอร์เน็ตทำให้ท่านทราบ ข่าวเกี่ยวกับ โครงการ/กิจกรรม ของสำนักงานป.ป.ช.และช่วย เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน	22.0 (88)	57.3 (229)	11.8 (47)	7.5 (30)	1.5 (6)	3.73	1.08	มาก
15. ป.ป.ช.เป็นองค์กรอิสระที่มี ความจำเป็นต้องมีในระบบ ราชการไทย	29.0 (116)	50.3 (201)	11.0 (44)	7.5 (30)	2.3 (9)	3.81	1.25	มาก
16. ป.ป.ช.จะต้องเผยแพร่ผลการ ดำเนินงานให้สาธารณชนได้รับ ทราบอย่างสม่ำเสมอ	36.8 (147)	46.8 (187)	8.3 (33)	6.3 (25)	2.0 (8)	3.95	1.23	มาก
17. การปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความ กล้าในการตัดสินใจโทษ ผู้กระทำความผิดอย่างไม่เกรง กลัวอิทธิพล	22.0 (88)	35.3 (141)	22.0 (88)	12.5 (50)	4.8 (19)	3.28	1.48	ปาน กลาง
18. ป.ป.ช. มีส่วนทำให้การ ทุจริตและประพฤติชอบของ ข้าราชการประจำและ ข้าราชการการเมืองลดน้อยลง	13.5 (54)	47.8 (191)	22.5 (90)	12.5 (50)	3.8 (15)	3.24	1.41	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.2 . (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D	ระดับความเห็น
19. ป.ป.ช. ต้องประชาสัมพันธ์หน่วยงานและผลงานให้มากกว่าที่เป็นอยู่	32.5 (130)	52.8 (211)	7.0 (28)	6.3 (25)	1.5 (6)	4.00	1.10	มาก
20. ผลการดำเนินงานของ ป.ป.ช. ที่ผ่านมาสามารถลดโทษผู้กระทำความผิดได้อย่างเป็นรูปธรรม	11.8 (47)	38.5 (154)	30.0 (120)	16.5 (66)	3.3 (13)	2.96	1.48	ปานกลาง
รวม						2.56		ปานกลาง

จากตารางที่ 4. 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อสถานะและโครงสร้างของ ป.ป.ช. ว่าป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระนั้นมีความเหมาะสมต่อสภาพความเป็นจริงในระดับมาก ความเห็นต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อคำถามเกี่ยวกับผลการดำเนินงานที่ผ่านมานั้น ประชาชนมีความเห็นว่าผลงาน ป.ป.ช. ยังไม่ปรากฏเป็นรูปธรรมเท่าใดนัก ยังไม่เป็นที่ถูกใจของประชาชนเท่าใดนัก และเป็นไปตามความคาดหวังของประชาชนแล้ว อยู่ในระดับปานกลาง และมีความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำให้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. คือ กิจกรรมเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชน อินเทอร์เน็ตของสำนักงาน ป.ป.ช. และกิจกรรมของ ป.ป.ช. ที่ช่วยเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตคือ กิจกรรมค่ายเยาวชนสัมพันธ์และสถาบันการศึกษาสัมพันธ์ และมีความเห็นว่าป.ป.ช. ต้องประชาสัมพันธ์หน่วยงานและผลงานให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3. ทศนะหรือความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัญหาการทุจริต ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของประชาชน เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุง แก้ไขการดำเนินงาน การวางแผนจัดทำกิจกรรม/โครงการเกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าคะแนนความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัญหาการทุจริต

คำถาม/ร้อยละ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	S.D	ระดับความเห็น
ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัญหาการทุจริต								
1.ท่านคิดว่าการทุจริตและประพฤติมิชอบมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของท่านอย่างไร	38.8 (155)	36.0 (144)	21.3 (85)	2.8 (11)	1.30 (5)	4.01	1.05	มาก
2.ท่านสนใจและสนทนาเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบบ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน	9.0 (39)	23.3 (89)	40 (40)	21.8 (87)	7.0 (28)	3.0	1.11	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อปัญหาการทุจริต นั้นสรุปได้ว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าปัญหาการทุจริตมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมาก สำหรับการสนใจและสนทนาเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบบ่อยครั้งในชีวิตประจำวันนั้นมีความเห็นในระดับปานกลางหมายถึงประชาชนมีความสนใจเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตและมีการสนทนาถึงปัญหาดังกล่าวในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกกลุ่มบุคคลที่ต้องการให้ ป.ป.ช. ปราบปรามการทุจริต

กลุ่มบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
นักการเมือง	251	62.8
ข้าราชการประจำ	73	18.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	23	5.8
อื่นๆ	53	13.3

จากข้อมูลในตารางพบว่า กลุ่มบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ ป.ป.ช. ปราบปรามการทุจริตมากที่สุดคือนักการเมือง คิดเป็นร้อยละ 62.8 รองลงมาเป็นกลุ่มข้าราชการประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.3. และกลุ่มพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.8 และกลุ่มอื่นๆร้อยละ 13.3

ตารางที่ 4.5 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

การปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
สร้างชื่อเสียงเพื่อเอาใจประชาชนและสื่อมวลชน	110	27.5
ทำงานตามอำนาจหน้าที่อย่างแท้จริง	116	29.0
บางคนยังไม่แสดงบทบาทที่ชัดเจน	174	43.5

จากข้อมูลในตารางเป็นการสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ทำงานตามกระแสหรือไม่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าไม่แน่ใจว่า ป.ป.ช. ปฏิบัติงานตามกระแสหรือไม่เนื่องจากบางคนยังไม่แสดงบทบาทที่ชัดเจนคิดเป็นร้อยละ 44.3 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมามีความเห็นว่าเป็น ป.ป.ช. ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่อย่างแท้จริงคิดเป็นร้อยละ 29 และประชาชนร้อยละ 27.5 มีความเห็นว่า ป.ป.ช. ปฏิบัติงานตามกระแสคือต้องการสร้างชื่อเสียงเพื่อเอาใจประชาชนและสื่อมวลชน

ตารางที่ 4.6 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความเห็นต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. ว่าควรทำหน้าที่สัมพันธ์กับองค์กรอื่นหรือไม่

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
สมควร	279	69.8
ไม่สมควร	82	20.5
ไม่สมควรอย่างยิ่ง	39	9.8

จากข้อมูลในตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. ว่าควรทำหน้าที่สัมพันธ์กับองค์กรอื่นหรือไม่พบว่าส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ป.ป.ช. ควรทำหน้าที่สัมพันธ์กับองค์กรอิสระอื่นคิดเป็นร้อยละ 69.8 เพราะบางเรื่องต้องเชื่อมโยงอาศัยหลักฐานข้อมูล และมีความเห็นว่าไม่สมควรเพราะจะทำให้ขาดความอิสระและเป็นกลางคิดเป็นร้อยละ 20.5 ของผู้ตอบแบบสอบถามและมีความเห็นว่าไม่สมควรอย่างยิ่งเพราะลักษณะงานที่แตกต่างกันคิดเป็นร้อยละ 9.8

ตารางที่ 4.7 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นต่อการมั่นใจในการทำงานของ ป.ป.ช. ว่าจะส่งผลให้เกิดการปฏิรูปสังคมและการเมืองไทย

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
มั่นใจมาก	71	17.8
มั่นใจเล็กน้อย	249	62.3
ไม่มั่นใจ	80	20.0

จากข้อมูลในตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มั่นใจเล็กน้อยในการทำงานของ ป.ป.ช. ว่าจะส่งผลให้เกิดการปฏิรูปสังคมและการเมืองเพราะบางกรณีมีความล่าช้าในการพิจารณาและไม่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 62.3 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และ ร้อยละ 20.0 มีความไม่มั่นใจในการทำงานของ ป.ป.ช. เพราะเห็นว่า ป.ป.ช. ยังทำงานยึดติดรูปแบบเดิมสมัยเป็นสำนักงาน ป.ป.ป. และร้อยละ 17.8 ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความมั่นใจในการทำงานของ ป.ป.ช. ว่าจะส่งผลให้เกิดการปฏิรูปสังคมและการเมืองไทยเพราะสามารถเอาผิดนักการเมืองและข้าราชการมาลงโทษไปหลายรายแล้ว

ตารางที่ 4.8 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ทำให้การทำงานของ ป.ป.ช. ประสบความสำเร็จ

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
1. การบริหารงานและจัดการของ ป.ป.ช.	173	44.4
2. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	174	44.8
3. ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ	185	47.1
4. ความร่วมมือกับฝ่ายการเมือง	141	36.6
5. ความร่วมมือกับประชาชน	173	44.8
6. อื่นๆ (ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. บุคลากรของ ป.ป.ช.)	38	9.5

จากข้อมูลในตารางผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. เกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่ทำให้การทำงานของ ป.ป.ช. ประสบความสำเร็จซึ่งสามารถตอบได้มากกว่าคำตอบพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยที่ทำให้การทำงานของ ป.ป.ช. ประสบความสำเร็จ คือความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐคิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาคือ ความร่วมมือกับประชาชนและกฎหมายที่เกี่ยวข้องคิดเป็น ร้อยละ 44.8 การบริหารงานและการจัดการของ ป.ป.ช. ร้อยละ 44.4 ความร่วมมือกับฝ่ายการเมือง คิดเป็นร้อยละ 36.6 และอื่นๆ (ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญของคณะกรรมการ ป.ป.ช. บุคลากรของ ป.ป.ช.) คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความคิดเห็นว่ายินดีให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ช. ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ยินดีให้ความร่วมมือ	371	92.8
ไม่ยินดีให้ความร่วมมือ	29	7.3

จากข้อมูลในตารางผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ายินดีให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ช. ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคิดเป็น ร้อยละ 92.8 และไม่ยินดีให้ความร่วมมือคิดเป็นร้อยละ 7.3 ซึ่งเหตุผลที่ไม่ยินดีให้ความร่วมมือเนื่องจากไม่มั่นใจในความปลอดภัย

ความเห็นต่อคำถามที่ว่าท่านคิดว่า ป.ป.ช. ควรดำเนินการประชาสัมพันธ์ หน่วยงาน ผลการปฏิบัติงานและกิจกรรมต่างๆอย่างไรเพื่อให้ประชาชนทราบและมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 125 คน ที่ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.25 ของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรมีการปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง มีบทลงโทษที่ชัดเจน ควรจัดกิจกรรมที่เข้าถึงประชาชนทุกระดับ จัดทำสารคดีสั้นแนะนำองค์กรและผลงานหลังรายการข่าวภาคค่ำทางสื่อทีวีและวิทยุ

สำหรับความคิดเห็นต่อคำถามที่ว่าท่านต้องการให้ ป.ป.ช. เพิ่มช่องทางในการเข้าถึงข่าวสารและกิจกรรมของหน่วยงานทางช่องทางใดบ้างซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 125 คน ที่ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 31.25 ของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ควรมีการประชาสัมพันธ์หน่วยงานโดยการใช้สื่อต่างๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ แจกข่าวหนังสือพิมพ์ จัดกิจกรรมตามโรงเรียนต่างๆ ทางเว็บไซต์ และจดหมายข่าวอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 4.10 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความมั่นใจต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. จำแนกตามอาชีพ

อาชีพผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความมั่นใจ (ร้อยละ)			\bar{X}	S.D.	ระดับของความมั่นใจ
	มั่นใจมาก	มั่นใจเล็กน้อย	ไม่มั่นใจ			
ข้าราชการประจำ	17.4	53.6	24.6	3.63	1.48	มั่นใจมาก
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14.3	57.1	28.6			
พนักงานบริษัทเอกชน	20.6	52.9	26.5			
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	12.6	67.8	19.5			
อื่นๆ	16.8	67.7	20.3			

จากตารางพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกอาชีพมีความเห็นต่อการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ว่ามีความมั่นใจมากต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

ตารางที่ 4.11 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีความมั่นใจต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช.
จำแนกตามเพศ

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความมั่นใจ (ร้อยละ)			\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความมั่นใจ
	มั่นใจ มาก	มั่นใจ เล็กน้อย	ไม่มั่นใจ			
ชาย	15.0	61.7	22.8	1.56	.54	มั่นใจเล็กน้อย
หญิง	17.0	63.9	18.3			

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความมั่นใจเพียงเล็กน้อยต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช.

ตารางที่ 4.12 แสดงร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีความมั่นใจต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช.
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความมั่นใจ (ร้อยละ)			\bar{X}	S.D.	ระดับของ ความมั่นใจ
	มั่นใจ มาก	มั่นใจ เล็กน้อย	ไม่มั่นใจ			
ประถมศึกษา	20.8	54.2	20.8	3.98	1.36	มั่นใจเล็กน้อย
มัธยมศึกษา	13.2	69.1	17.6			
ปวช.	14.8	55.6	29.6			
ปวส.-อนุปริญญา	18.2	61.8	20.0			
ปริญญาตรีขึ้นไป	16.8	62.4	19.9			

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับการศึกษามีความมั่นใจเพียงเล็กน้อยต่อการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช.

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความของความคิดเห็นในคุณสมบัติของ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
คุณสมบัติ คณะกรรมการ ป.ป.ช.	ระหว่างกลุ่ม	4	27.240	6.810	3.779	0.005*
	ภายในกลุ่ม	395	711.838	1.802		
	รวม	399	739.078			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นในคุณสมบัติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี กลุ่มอายุ 25 ปี ไม่เกิน 35 ปี กลุ่มอายุ 35 ปี ไม่เกิน 45 ปี และกลุ่มอายุ 45 ปี ขึ้นไป มีความพึงพอใจในคุณสมบัติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นต่อผลงานของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ที่ผ่านมาที่เป็นรูปธรรม จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ผลงานที่เป็นรูปธรรม.	ระหว่างกลุ่ม	4	12.059	3.015	1854	0.118
	ภายในกลุ่ม	395	642.301	1.626		
	รวม	399	654.360			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นในผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ผ่านมาที่เป็นรูปธรรม จำแนกตามสถานภาพด้านอายุ พบว่ากลุ่มอายุต่างๆกัน มีความพึงพอใจในผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานป.ป.ช. กรณีศึกษา : ประชาชนในเขตพระนครกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อวัดระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมุ่งเน้นในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. เรื่อง ศึกษาและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการทุจริตในวงราชการและการเมือง โดยศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในกลุ่มประชากรที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันว่ามีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่แตกต่างกันหรือไม่ และเพื่อทราบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อสำนักงาน ป.ป.ช.

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าสถิติตามลักษณะของข้อมูลและสมมติฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาความสัมพันธ์ สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไป

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตที่ศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือเป็นหญิงร้อยละ 57.5 และเป็นเพศชายร้อยละ 42.0 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 25 ปีไม่เกิน 35 ปี มากที่สุด คือ ร้อยละ 49.8 รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 35 ปีไม่เกิน 45 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 45 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับระดับปริญญาตรีขึ้นไปมากที่สุด คือร้อยละ 56.5 รองลงมาได้แก่ระดับ ระดับมัธยมศึกษา ระดับ ปวส./อนุปริญญา ระดับ ปวช. และระดับประถมศึกษา คือ ร้อยละ 17.0 ร้อยละ 13.8 ร้อยละ 6.8 และร้อยละ 6.0 ตามลำดับ สำหรับอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่นๆ (นักศึกษา และพนักงานองค์กรไม่แสวงกำไร) ร้อยละ 40.3 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 22.3 - ข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 17.0 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.5

5.1.2 การทดสอบสมมติฐาน ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่าประชากรที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ) มีความคิดเห็นต่อการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่แตกต่างกันและจากการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานคือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน(เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ) มีความคิดเห็นต่อการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่แตกต่างกันแตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่าประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันทั้งทางด้าน เพศ คือเพศหญิงและเพศชาย ด้านอายุ คือกลุ่มอายุต่ำกว่า 25 ปี กลุ่มอายุ 25 ปี ไม่เกิน 35 ปี กลุ่มอายุ 35 ปี ไม่เกิน 45 ปี และกลุ่มอายุ 45 ปี ขึ้นไป ระดับการศึกษา คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ระดับปวช. ระดับปวส./อนุปริญญา และระดับปริญญาตรีขึ้นไป และด้านอาชีพ คือ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความเห็นต่อผลการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลงานของ ป.ป.ช. ที่ผ่านมามีคุณภาพระดับปานกลางแต่ยังไม่มีผลงานเป็นรูปธรรมมากนัก กิจกรรมที่ทำให้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. คือ กิจกรรมเผยแพร่ข่าวประชาสัมพันธ์ทางสื่อมวลชน อินเทอร์เน็ตของสำนักงาน ป.ป.ช. และกิจกรรมของ ป.ป.ช. ที่ช่วยเสริมสร้างทัศนคติอันนิยมในความซื่อสัตย์สุจริตคือ กิจกรรมค่ายเยาวชนสัมพันธ์และสถาบันการศึกษาสัมพันธ์ และเห็นว่าป.ป.ช. ต้องประชาสัมพันธ์หน่วยงานและผลงานให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และนอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามยังเห็นว่า ป.ป.ช.เป็นองค์กรอิสระที่มีความจำเป็นต้องมีในระบบราชการไทย แต่ทั้งนี้ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบเกี่ยวกับกิจกรรม/โครงการที่ ป.ป.ช.ดำเนินการและมีข้อเสนอแนะให้สำนักงาน ป.ป.ช. เน้นการประชาสัมพันธ์ในสื่อต่างๆให้มาก

5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่ต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. : กรณีศึกษาประชาชนในเขตพระนครครั้งนี้ สรุปได้ว่าประชาชนต้องการให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทำการประชาสัมพันธ์ผลงานและกิจกรรมให้มากกว่าที่ผ่านมาโดยการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ และ ควรเพิ่มช่องทางในการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการ ของ ป.ป.ช.ให้มากขึ้น และควรทำงานสัมพันธ์กับองค์กรอิสระอื่น เพราะ

บางเรื่องต้องเชื่อมโยงอาศัยหลักฐานข้อมูล เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาการทุจริตในระดับชาติและยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ช. แต่ไม่ทราบช่องทางและไม่เข้าใจในภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงควรปรับปรุงและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงภารกิจ วิธีการ กระบวนการการเข้าถึงกิจกรรม/โครงการของ ป.ป.ช. ให้มากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อไป

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตซึ่งเป็นปัญหาระดับชาตินั้น ควรใช้กระบวนการทางสังคมในการแก้ไขปัญหา โดยการสร้างกระบวนการในสังคมเพื่อใช้เป็นกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยการรณรงค์สร้างจิตสำนึกสาธารณะ เป็นการสร้างความตื่นตัวของสาธารณะต่อปัญหาการคอร์รัปชัน โดยการรณรงค์ให้เห็นความสำคัญและรู้เท่าทันต่อปัญหาการคอร์รัปชันในรูปแบบต่างๆ

5.4.2 ปลูกฝังจิตสำนึกเกี่ยวกับภัยร้ายของการทุจริตและจิตสำนึกในการป้องกันการทุจริตให้กับเยาวชนและประชาชนตั้งแต่ระดับครัวเรือน โรงเรียนทุกระดับ โดยการสร้างกิจกรรมเยาวชน เน้นกิจกรรมให้มีคุณธรรมและจริยธรรม มีจิตสำนึกถึงภัยและผลกระทบของปัญหาการคอร์รัปชัน เพราะเยาวชนคือผู้ที่จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

5.4.3 ควรมีการสร้างพันธมิตรและการรวมตัวเป็นเครือข่ายระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ในการทำงานร่วมกันหรือสนับสนุนการทำงานร่วมกัน

5.4.4 ควรจัดให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการต่อต้านการทุจริต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กุหลาบ รัตนสังขธรรม และคณะ . (2546). การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ภาพรวมจรรยาบรรณ
วิชาชีพในประเทศไทย . กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

จรัส สุวรรณเวลา. (2546). จุดบอดบนทางสู่ธรรมาภิบาล : บทบาทของบอร์ดองค์การมหาชน
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไชยวัฒน์ คำชู และคณะ. (ผู้แปล). (2545). ธรรมาภิบาล : การบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วย
จริยธรรม. กรุงเทพฯ : น้าฝน.

นวนน้อย ตรีรัตน์ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2545). การต่อต้านทุจริตยาภาคประชาชน.
กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง.

นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ .(2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา.กรุงเทพฯ:ศักดิ์
โสภาคการพิมพ์

ผาสุก พงศ์ไพจิตร และสังคีต พิริยะรังสรรค์.(2546). “คอร์รัปชันกับประชาธิปไตย” กรุงเทพฯ :
ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์.

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. (2549). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์.
กรุงเทพฯ : บทพิชการพิมพ์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ .(2542). องค์การและการจัดการฉบับสมบูรณ์ (ปรับปรุงใหม่).
กรุงเทพมหานคร.: สำนักพัฒนาการศึกษา.

บทความ

วริยา ชินวรรณโณ. (2546). (บรรณาธิการ). จริยธรรมในวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
วิภาดา อังสุมาลิน. (2546). “จริยธรรมในวิชาชีพข้าราชการ” ใน วริยา ชินวรรณโณ.

(บรรณาธิการ). จริยธรรมในวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

วิทากร เชียงกุล. (2549). แนวทางปราบคอร์รัปชันอย่างได้ผล. กรุงเทพฯ : สายธาร.

สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์. (2549). รัฐประศาสนศาสตร์ : แนวคิดและทฤษฎี.

กรุงเทพฯ : ธรรมกมลการพิมพ์.

ชัยวัฒน์ สุรวิชัย. (2546). ธรรมเนียมปฏิบัติกับคอรร์ปชั่นในสังคมไทย. กรุงเทพฯ

: สถาบันวิถีทรรศน์. ธรรมเนียมเกียรติ กั่นอริ. (2546). “ปุมหลังการกินสินบนกับสังคมไทย” ในชัยวัฒน์ สุรวิชัย.(บรรณาธิการ). ธรรมเนียมปฏิบัติกับคอรร์ปชั่นในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิถีทรรศน์.

ถวิลวดี บุรีกุล. (2543, ธันวาคม). “แนวคิดของการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย.” จดหมายข่าวสถาบันพระปกเกล้า , ปีที่ 2 ฉบับที่ 8 เล่มที่ 19 หน้า 8.

ปกรณั มณีปกรณ์. (2549). “ปัญหาสังคมไทย” ใน สัมฤทธิ์ ศสสมศักดิ์ และ เอกวิทย์ มณีธร.

(บรรณาธิการ). มุมมองสังคมไทยแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : เวสต์เทรค ประเทศไทย.

ประเวศ วะสี. (2546). “ระเบียบวาระแห่งชาติปฏิรูปสังคมไทย” ใน ชัยวัฒน์ สุรวิชัย.

(บรรณาธิการ). ธรรมเนียมปฏิบัติกับคอรร์ปชั่นในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิถีทรรศน์.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร. (2546). “คอรร์ปชั่นสองรูปแบบ” ใน ชัยวัฒน์ สุรวิชัย. (บรรณาธิการ).

ธรรมเนียมปฏิบัติกับคอรร์ปชั่นในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิถีทรรศน์.

เอกสารอื่นๆ

สำนักงาน ป.ป.ช. (2549).รายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี 2549 กรุงเทพฯ

อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2549

กระทรวงยุติธรรม.(2549, 5กันยายน) .“เอกสารประกอบการประชุมคู่ขนาน:เรื่องการติดตามและประเมินผล

การศึกษากระบวนการยุติธรรมกับบทบาทการแก้ไขปัญหาการแก้ไขปัญหา

การคอรร์ปชั่น. วันที่ 5 กันยายน 2549

อรพินท์ สฟโชคชัย. (2547). “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี : แนวคิดและประสบการณ์

ในภาคราชการไทย” เสนอในการประชุมทางวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสน

ศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 5 (พ.ศ.2547) การเมืองการบริหารของไทยในยุคโลกาภิวัตน์.

ระหว่างวันที่ 1-2 ธันวาคม พ.ศ. 2547.

วิทยานิพนธ์

- กรรณิกา ชมดี .(2514).การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาคสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .
- ศิลปะคม เข็มวงษ์ .(2543).การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ศึกษากรณี
โครงการชุมชนสัมพันธ์ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยเกริก

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กรณีศึกษา : ประชาชนในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ในส่วนที่ 1 นี้ เป็นการสอบถามถึงตัวท่านโปรดเติมคำลงในช่องว่างหรือกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

1.1 () ชาย

1.2 () หญิง

2. อายุ.....ปี

2.1 () ต่ำกว่า 25 ปี

2.2 () 25 ปี ไม่เกิน 35 ปี

2.3 () 35 ปี ไม่เกิน 45 ปี

2.4 () 45 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

3.1 () ประถมศึกษา

3.2 () มัธยมศึกษา

3.3 () ปวช.

3.4 () ปวส./อนุปริญญา

3.5 () ปริญญาตรีขึ้นไป

4. อาชีพ

4.1 () ข้าราชการ

4.2 () พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 () พนักงานบริษัทเอกชน

4.4 () ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

4.5 () อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนะหรือข้อคิดเห็นของท่านที่มีต่อ ป.ป.ช. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องให้ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวและกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1.	โครงสร้างของป.ป.ช.นั้น เหมาะสมต่อสภาพความจริง หรือไม่					
2.	กรณีที่ ป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระ นั้นเหมาะสมแล้ว					
3.	จำนวนคณะกรรมการ ป.ป.ช.นั้น เหมาะสมแล้ว					
4.	คุณสมบัติของผู้เป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช.นั้น เหมาะสมแล้ว					
5.	ผลงานของ ป.ป.ช. เท่าที่ผ่านมามี ประสิทธิภาพเป็นหลักประกันแก่ ประชาชนอย่างมาก					
6.	ผลงานป.ป.ช.เท่าที่ผ่านมามี คุณภาพได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น					
7.	ผลงานป.ป.ช.เท่าที่ผ่านมายังไม่ ปรากฏเป็นรูปธรรมเท่าใดนัก					
8.	ผลงานของ ป.ป.ช.ที่ผ่านมายังไม่ เป็นที่ถูกใจของประชาชนเท่าใด นัก					
9.	ผลงานของป.ป.ช.ที่ผ่านมาเป็นไป ตามความคาดหวังของประชาชน แล้ว					
10.	ป.ป.ช.ปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
11.	โครงการ ป.ป.ช. พบประชาชนทาง สถานีวิทยุของรัฐสภาความถี่ 87.5 ของสำนักงาน ป.ป.ช.ทำให้ท่านมี ส่วนร่วมในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต					
12.	โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อ ประชาสัมพันธ์และโครงการ สื่อมวลชนสัมพันธ์ของสำนักงาน ป.ป.ช.ทำให้ท่านมีส่วนร่วมในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต					

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับความเห็น				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
13.	กิจกรรมค่ายเยาวชนสัมพันธ์และ สถาบันการศึกษาสัมพันธ์ช่วย เสริมเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมใน ความซื่อสัตย์สุจริต					
14.	กิจกรรมเผยแพร่ข่าว ประชาสัมพันธ์ ทางสื่อมวลชน อินเทอร์เน็ต ทำให้ท่านทราบข่าว เกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรม ของ สำนักงาน ป.ป.ช. และ ช่วย เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานของ ป.ป.ช.					
15.	ป.ป.ช.เป็นองค์กรอิสระที่มีความ จำเป็นต้องมีในระบบราชการไทย					
16.	ป.ป.ช.จะต้องเผยแพร่ผลการ ดำเนินงานให้สาธารณชนได้รับ ทราบอย่างสม่ำเสมอ					
17.	การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความกล้าในการตัดสินใจ ลงโทษผู้กระทำความผิดอย่างไม่ เกรงกลัวอิทธิพล					
18.	ป.ป.ช. มีส่วนทำให้การทุจริตและ ประพฤติชอบของข้าราชการ ประจำและข้าราชการการเมืองลด น้อยลง					
19.	ป.ป.ช. ต้องประชาสัมพันธ์ หน่วยงานและผลงานให้มากกว่า ที่เป็นอยู่					
20.	ผลการดำเนินงานของ ป.ป.ช.ที่ ผ่านมาสามารถลงโทษผู้กระทำ ความผิดได้อย่างเป็นรูปธรรม					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นทั่วไป

คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของท่านโดยทั่วไป ว่าท่านมีความเห็นเป็นอย่างไรต่อข้อความที่ให้มา กรุณาตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านคิดว่าการทุจริตและประพฤติมิชอบมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของท่านอย่างไร
 - () มากที่สุด
 - () มาก
 - () ปานกลาง
 - () น้อย
 - () น้อยที่สุด
2. ท่านสนใจและสนทนากับปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับชาติบ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน
 - () มากที่สุด
 - () มาก
 - () ปานกลาง
 - () น้อย
 - () น้อยที่สุด
3. ท่านต้องการให้ ป.ป.ช. ให้ความสำคัญในการปราบปรามการทุจริตในกลุ่มบุคคลใดมากที่สุด

☐ นักการเมือง	☐ ข้าราชการประจำ
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ.....)
4. ท่านคิดว่า ป.ป.ช. ปฏิบัติงานตามกระแสมากเกินไปหรือไม่
 - ใช่เพราะ ป.ป.ช. ต้องการสร้างชื่อเสียงเพื่อเอาใจประชาชนและสื่อมวลชน
 - ไม่ใช่เพราะ ป.ป.ช. ทำงานตามอำนาจหน้าที่อย่างแท้จริง
 - ไม่แน่ใจเพราะ ป.ป.ช. บางคนยังไม่แสดงบทบาทที่ชัดเจนให้ปรากฏ
5. ป.ป.ช. ควรทำหน้าที่สัมพันธ์กับองค์กรอิสระอื่นหรือไม่
 - สมควร เพราะบางเรื่องต้องเชื่อมโยงอาศัยหลักฐานข้อมูล
 - ไม่สมควร เพราะขาดความเป็นอิสระและเป็นกลาง
 - ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะลักษณะการทำงานแตกต่างกัน

6. ท่านมีความมั่นใจเพียงใดในการทำงานของป.ป.ช.ว่าจะส่งผลให้เกิดการปฏิรูป
สังคมและการเมืองไทย

มั่นใจมาก เพราะสามารถเอาผิดนักการเมืองและข้าราชการมาลงโทษไปหลาย

รายแล้ว

มั่นใจเล็กน้อย เพราะบางกรณีพิจารณาล่าช้าและไม่ชัดเจน

ไม่มั่นใจ เพราะ ป.ป.ช.ยังทำงานยึดติดรูปแบบเดิมสมัยเป็น ป.ป.ป.

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การทำงานของป.ป.ช.ประสบ
ความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

การบริหารงานและการจัดการของ ป.ป.ช. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ ความร่วมมือกับฝ่าย

การเมือง

ความร่วมมือกับประชาชน อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ท่านคิดว่าจะยินดีให้ความร่วมมือกับ ป.ป.ช.ในการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตหรือไม่

ยินดีให้ความร่วมมือ

ไม่ยินดีให้ความร่วมมือ เพราะ.....

9. ท่านต้องการให้ ป.ป.ช.เพิ่มช่องทางในการเข้าถึงข่าวสารและกิจกรรมของ
หน่วยงานทางช่องทางใดบ้าง

.....

10. ความคิดเห็นอื่นๆ

.....

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

คณะผู้วิจัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวราตรี คุระสุข

วัน เดือน ปีเกิด

4 พฤศจิกายน 2516

ประวัติการศึกษา

- 1) ปริญญาตรี เศรษฐศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะเศรษฐศาสตร์
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม
- 2) อยู่ระหว่างศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโครงการ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ประวัติการทำงาน

อดีต

ตำแหน่ง เศรษฐกร

บริษัท Social Environmental and Development

ปัจจุบัน

ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวสรียา ดอกบัวกลาง

วัน เดือน ปีเกิด

8 มีนาคม 2516

ประวัติการศึกษา

- 1) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
โรงเรียนจรัลสนิทวงศ์บริหารธุรกิจ
- 2) ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- 3) อยู่ระหว่างศึกษาระดับปริญญาโท
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โครงการ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ประวัติการทำงาน

อดีต

บริษัท ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน)

บริษัท อินทิเกรตเต็ด จำกัด

ปัจจุบัน

ตำแหน่ง บุคลากร

เทศบาลนครปากเกร็ด นนทบุรี

สังกัด กระทรวงมหาดไทย